

STUDENTSKÉ ZRCADLO

Češi na Mallorce nejsou moc oblíbení, píše studentka ze své cesty

Boskovice - Odjela jsem na dva měsíce na Mallorcu, do města jménem Artà. Artà je malé historické městečko se spoustou výtvarných galerií, uměleckých obchůdků i uliček s inspirativními zákoutími přímo nebádajícími k umělecké činnosti, při procházce zde potkáte i spoustu pouličních hudebníků.

V měsíci srpnu se zde koná tzv. Fiesta de pueblo de Sant Salvador. Každý den se stovky lidí sejdou na náměstí, aby podpořily nově začínající hudební kapelu, mohou ochutnat místní specialitu turrón nebo churros a posedět u sklenky mallorského likéru hierbas. Během těchto dní se konají i sportovní akce nebo průvody.

Práci jsem dostala v baru, který má vysokou úroveň a specializuje se na gin. Majitel hovořil plynule šesti jazyky včetně arabštiny, španělsky jsem se tedy nejvíce naučila od něj. Práce ve dvou směnách byla velmi náročná, plat samozřejmě nízký, ale je třeba brát v úvahu, že pracující studenti jsou i ve Španělsku levná pracovní síla.

O Španělech je obecně známo, že velmi rádi slaví a užívají si nočního života. Zprvu jsem tomuto faktu nevěnovala pozornost, ale jakmile se dostanete mezi místní, zjistíte, že právě užívání si života Španěly dokonale vystihuje. Nemají ale také problém s tím dopřát zábavu i ostatním, takže bar jsme zavírali většinou v pozdních hodinách. Ale i ostatní majitelé neměli problém jen kvůli nám svůj bar otevřít a nabídnout cokoli. Ovšem taková jsou Španěle ve všem. Nejenže vás na ulici pozdraví úplně cizí lidé, vždy se zeptají, jak se máte a co vaše rodina. Samozřejmostí je při setkání jeden polibek na každou tvář. Ale hlavně! Všichni se od srdce usmívají.

Mallorca rozhodně není ostrovem Španělů. Majiteli restaurací a obchodů jsou většinou Italové nebo Portugalci a stálými turisty Němci. Je tedy lépe hledat práci v malých městech, kde si sice moc neužijete proslulých fiest, ale jste nuceni mluvit pouze španělsky s místními. Dalším zádrhellem největšího ostrova Baleár je katalánské nářečí mallorquí, kterému i s perfektní španělštinou prostě rozumět nebudete.

Když jsem se zamyslela nad tím, co mi můj pobyt na Mallorce dal a vzal, zjistila jsem, že jsem si nedovezla pouze vydělané peníze nebo mnohem lepší schopnost dohovorit se španělsky, ale hlavně jsem se otevřela lidem. Nyní můžu říct, že v Česku je velmi zakořeněný strach i jakási sobeckost vůči čemukoli novému nebo neznámému. Popravdě řečeno, čeští turisté nepatří k těm nejoblíbenějším, právě pro svou usedlost a chamtivost. Dle mého názoru si náš celkový obraz ve světě kazíme právě tímto.

Pokud toužíte naučit se nejen španělštinu, ale jakýkoli vašemu srdci blízký jazyk, vyjeďte do světa, otevřete se lidem i zážitkům a užívejte si cestování i strach z nového prostředí. Zkušenosti jsou to nenahraditelné a budete na ně vzpomínat celý život.

Tereza Ocetková, Gymnázium Boskovice

Z REDAKČNÍ POŠTY

Boskovice navštívila rodina Morris – Reich, rodina posledního boskovického rabína

Ve dnech 6. až 10. září 2015 zavítala do Boskovic paní Eva Morris, dcera posledního boskovického rabína. Paní Eva Morris přijela společně se svým synem Amosem Reichem a vnučkami Abigail a Yael.

V pondělí se rodina Morris setkala s představiteli města, hosty přijaly společně starostka města Hana Nedomová a místostarostka Jaromíra Vítková. Hosté obdrželi také pamětní list s vyobrazením židovské čtvrti, který nakreslila výtvarnice Jana Bayerová.

V tento den si hosté prohlédli židovskou čtvrť, kdy velice pozitivně hodnotili celkový vzhled této části města i rozšíření nabídky pro návštěvníky. Zaujala je také výstava projektu Naděje a expozice o židovských čtvrtích v ČR v židovském obecním domě.

Další den proběhla aktivní prohlídka židovské čtvrti připravená studenty místní střední pedagogické školy. Netradiční prohlídka oživila domy a ulice židovské čtvrti hudebními, dramatickými i výtvarnými prvky. Aktivní prohlídka vzbudila velký zájem nejen ze strany škol, ale také další veřejnosti, zúčastnilo se jí více než dvě stě padesát návštěvníků.

Ve středu paní Morris s rodinou navštívila brněnskou židovskou obec a místní pobočku Židovského muzea v Praze, hosté nahlédli také do brněnské synagogy, podívali se do vily Tugendhat. Večer se uskutečnila v boskovické synagoze v duchu židovské tradice vzpomínková modlitba.

Jedním z cílů návštěvy rodiny Morris byly také aktivity spolupráce mezi místními studenty a vnučkami paní Evy Morris, které žijí v Izraeli. Mladí lidé se potkali na boskovickém gymnáziu, kde společně diskutovali o svých kulturách, srovnávali střední školy v Izraeli a České republice.

Ve čtvrtek se v rámci Dnů evropského dědictví uskutečnila beseda s paní Evou Morris „Šťastné příběhy“. Beseda vzbudila mimořádný zájem, židovský obecní dům zaplnilo více než sto posluchačů. Paní Morris hovořila o svém životě, o otci Isidoru Reichovi, ale pokládala také otázky publiku k programům, akcím připomínajícím židovskou kulturu.

Akce projektu Naděje proběhly ve spolupráci s městem Boskovice, Střední pedagogickou školou Boskovice, Gymnáziem Boskovice, Židovskou obcí Brno, za podpory Ministerstva kultury ČR, Jihomoravského kraje a společnosti Lanik s.r.o.

Paní Eva Morris se narodila 17. listopadu 1928 a je jednou z posledních žijících osob z boskovické židovské komunity. Jako všichni Židé měla být i ona se svou rodinou deportována na brněnské shromaždiště a odtud do jednoho z mnoha koncentračních táborů. Díky jejímu otci se jí však podařilo dostat se z republiky. Ten, v den okupace Československa, pobýval v Praze a ihned jim vzkázal, aby odjeli do Maďarska k jeho rodičům.

Její otec, Isidor Reich, byl posledním boskovickým rabínem. Z Maďarska putovali do Anglie, kam dorazili 31. března 1939. Měli velké štěstí, protože od 1. dubna byly hranice pro cizince uzavřeny. Při počátečních zakládání samostatného státu Izrael se sem paní Morris odstěhovala spolu se svou rodinou. Dnes žije na předměstí Jeruzaléma. Její poslední návštěva Boskovic se uskutečnila 3. listopadu 2004, kdy paní Morris poskytla rozhovor pro dokument Naděje.

Dagmar Hamalová, ředitelka Muzea Boskovicka

Tržby boskovického letního kina přesáhly půl milionu

RADIM HRUŠKA

Boskovice - Úspěšnou sezónu má za sebou boskovické letní kino. Díky zapůjčení digitálního projektoru se podařilo na projekce nalákat téměř šest tisíc diváků. To se projeví i na tržbě, která dosáhla více než 524 tisíc korun.

„Po dobu promítání jsme odehráli třiatřicet představení z celkového počtu šestatřiceti plánovaných a celkem navštívilo letní kino 5 719 diváků, tržba byla 524 350 korun. Po odvedení takzvaného půjčovného filmů, které tvoří šedesát procent z celkové tržby, nám zůstává 209 740 korun. Po zaplacení nákladů na zapůjčení digitálního projektoru a nový zvuk (reprobedny a zesilovač) je čistý zisk 58 440 korun,“ uvedl ředitel boskovických kulturních zařízení Oldřich Kovář.

V nákladech však nejsou zahrnuté energie, platy zaměstnanců a brigádníků a prostředky na opravu letního kina. Oproti loňskému roku je tržba výrazně vyšší. Tehdy se odehrálo jen patnáct představení, na které přišlo 532 diváků a tržba byla jen pětadvacet a půl tisíce korun.

Boskovické letní kino.

Ilustrační foto Vladimír Fríš

„Zapůjčení digitálního projektoru může zaplatit a ještě uspokojit diváčkou poptávku,“ vysvětlil Kovář.

Areál boskovického letního kina v sezóně ožívá téměř každý den. Nejpozitivnější ohlasy podle Kováře přicházely od mimoboskovických diváků a turistů, kteří navštívili město. Byli z letního

zapůjčení digitálního projektoru můžeme zaplatit a ještě uspokojit diváčkou poptávku,“ vysvětlil Kovář.

Areál boskovického letního kina v sezóně ožívá téměř každý den. Nejpozitivnější ohlasy podle Kováře přicházely od mimoboskovických diváků a turistů, kteří navštívili město. Byli z letního

kina uvezení a navštěvovali projekce opakovaně.

„I to je důvod, proč v letním kině promítat. Pokud přijde na představení 423 diváků (nejvyšší návštěvnost, když nepočítáme zahajovací projekci zdarma, kde bylo asi 800 diváků), kteří se baví, smějí a po filmu následuje potlesk, má to smysl,“ dodal Kovář.

V základní škole ve Vískách už od října otevřou alternativní třídu

Vísky - S několika novinkami vstupuje do nového školního roku Základní škola a Mateřská škola ve Vískách. Už od října se dětem otevře nová alternativní třída a komunitní skupina, kterou budou moci navštěvovat děti, které jsou rodiči vzdělávány doma.

Individuální přístup. To je slovní spojení, které ředitelka MŠ a ZŠ Vísky Monika Kubová během hovoru několikrát zopakuje. „V

naší škole je vždy na prvním místě dítě a jeho potřeby. Snažíme se o maximální přizpůsobení výuky dětem,“ upřesňuje ředitelka.

S prvky alternativního vzdělávání ve Vískách pracují už nyní. Ať už v klasické třídě nebo ve školce. A rozšíření nabídky o celou alternativní třídu je pro mnohé rodiče vítanou novinkou.

Rodiče se o plánované změny zajímají, chtějí mít co nejvíce infor-

mací nebo se chodí dívat přímo do školy. „Návštěvy rodičů vítáme. Už nyní do vyučování zařazujeme alternativní prvky. A prostřednictvím vlastní zkušenosti se každý rodič může přesvědčit o tom, jestli naše škola dokáže jejich dítěti poskytnout právě to, co potřebuje,“ doplňuje Kubová.

Největší zájem o zápis do alternativní třídy mají rodiče dětí, které v současnosti navštěvují velké

školy. A výhody školy ve Vískách zdůrazňuje i Kubová. „Na rozdíl od velkých škol máme kapacitu i čas věnovat se každému dítěti zvlášť, komunikovat s rodiči a všechno jim vysvětlit. Věříme tomu, že neexistuje problémové dítě. Může být jiné nebo vyžadovat individuální přístup, ale nikdy ne problémové. Ostatně, ať se k nám do školy kdokoli přijde 9. nebo 10. října přesvědčit.“ uzavírá Kubová. (rkš)

V areálu ASK v Blansku bude umělá tráva

Blansko - Blanenská fotbalisté se dočkají hřiště s umělou travou. Město na její vybudování dostalo státní dotaci. Umělý povrch bude v areálu ASK na Sportovním ostrově.

Město uspělo se žádostí o dotaci na ministerstvo školství. Od státu dostane deset milionů korun. Zbytek

do předpokládaných necelých dvaceti milionů dodá ze svého rozpočtu. Za peníze se ale nebude budovat jenom umělá tráva. „Projekt zahrnuje také rekonstrukci kabin, tribuny, osvětlení a rekonstrukci příjezdové cesty,“ upřesnil blanenský místostarosta Jiří Črha (ODS).

Upravovat se bude nynější skvarek hřiště v areálu ASK na Sportovním ostrově Ludvíka Daňka. Hotovo by mělo být nejspíše příští rok na jaře. Na umělou travu blanenská fotbalisté už dlouho čekali. Přínos to ale bude nejenom pro ně. „Umělá tráva tady velice chy-

bi. Není to jen otázka fotbalistů, ale i organizace Služby Blansko. Pokud bude vybudované hřiště s umělou travou, tak bude moci plochu pronajmát fotbalistům i ze širokého okolí a umělá tráva je vysoce zisková záležitost,“ dodal místostarosta. (moj)

Báře Seidlové se líbí nadšení mladých divadelníků v Blansku

Blansko - Nedělní koláče pro děti se „pečou“ pravidelně v blanenském divadle Kolárka už přes rok. Podle hojné účasti nejen dětského publika na představeních, nášev moc chutnají. Druhá zářívá neděle nebyla výjimkou. Děti si mohly pohrát a zaposlouchat se do čtení z pohádkové knihy Jak na příšery, kterou vydalo divadlo MALÉHRY.

Jedné ze tří členek souboru, Barboře Seidlové, se velmi líbí nadšení mladých divadelníků v Blansku.

Jak se Vám hrálo v Blansku v divadle Kolárka?

Dobře. V divadle Kolárka je cítit, že v jeho pozadí stojí lidé, kteří jsou zapálení, a tak snadno zapálí kohokoli, kdo se ocitne v jejich blízkosti. Moc divadlu Kolárka všechny tři přejeme, aby se mu dařilo, bylo šťastné a pobavilo hodně dětí i dospělých.

Lidé vás často poznávají díky roli Zubejdy, jak to vnímáte po těch letech? Vnímáte to někdy jako výhodu?

Čím více let mě bude přibývat, tím větší výhodu tomu budu přikládat.

V čem je divadlo MALÉHRY výjimečné?

Že je to trojhlavá saň, která si

docela vystačí v divadle i v životě. Ostatní už nechám na soudu diváků.

Bára Seidlová v Kolárce.

Foto archiv divadla

Jak jste odpočívala o divadelních prázdninách?

Společně s holkami jsme objevovaly nám zatím neznámé části Itálie. Na chalupě v horách jsme zase nacházely ještě neobjevené části nás samotných. Obojí bylo zábavné a skončilo to tím, že jsme si na zahradu vytáhly dvoukolák (malý plynový varič) a starou troubičku a začaly vymýšlet recepty. Naše kulinářství jsme završily tím, že jsme si založily blog, na kterém se o objevy (nejen ty kulinářské) dělíme.

Co plánujete s kolegyněmi v nové sezoně?

Připravujeme pořad pro dětský kanál české televize Pohádky sestří v triku. Máme naplánováno spoustu představení nejen na naší domovské scéně v Divadle Bolka Polívky v Brně, ale po celé vlasti. Rády bychom taky vydaly sbírku fejetonů TABU aneb obyčejná témata, o kterých se běžně nemluví kterou napsala Daniela. Ale našim největším přáním je rozdávat radost a samozřejmě si ji i se všemi kolem užívat. Ať s diváky, tak s blízkými... Vlastně se všemi kdo jsou kolem nás. Nika Lárová